

Idiopatski hipereozinofilni sindrom je poremećaj u kojem se tokom više od 6 mjeseci bez nekog očitog razloga broj eozinofila povećava na više od 1.500 stanica po mikrolitri krvi.

Idiopatski hipereozinofilni sindrom može se razviti u ljudi svake dobi, ali je on češći u muškaraca iznad 50 godina.

Povećani broj eozinofila može oštetiti srce, pluća, jetru, kožu i nervni system, npr. srce može dobiti upalu u stanju zvanom Löfflerov endokarditis, što vodi do stvaranja krvnih ugrušaka, zatajenja srca, srčanih napada (infarkta) ili nenormalne funkcije srčanih zalistaka.

Simptomi ovog sindroma ovise o oštećenim organima. Mogu uključiti gubitak težine, povišenu temperaturu, noćna znojenja, opći umor, kašalj, bol u prsnom košu, oteku, bol u želucu, osipe po koži, bol, slabost, zbunjenost i komu. Sindrom se dijagnosticira kada se nađe trajno povećani broj eozinofila u ljudi koji imaju te simptome.

Prije započinjanja liječenja liječnici moraju utvrditi da eozinofiliju nije uzrokovala parazitska infekcija ili neka alergijska reakcija.

Bez liječenja općenito više od 80% ljudi koji imaju ovaj sindrom umire unutar 2 godine, sa liječenjem preživi više od 80%. Oštećenje srca je glavni uzrok smrti. Neki ljudi ne trebaju drugo liječenje nego pomno promatranje tokom 3-6 mjeseci, ali većina treba liječenje prednisonom ili hidroksiurejom. Ako to liječenje ne uspije, mogu se upotrijebiti različiti drugi lijekovi a mogu se kombinirati sa postupkom uklanjanja eozinofila iz krvi (leukafereza).